

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1354/2008

z dnia 18 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1629/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1629/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 i 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym wynoszącym 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, objęte kodem CN ex 8545 11 00 oraz złączek stosowanych do takich elektrod, objętych kodem CN ex 8545 90 90, przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii. Stawka cła dotyczącego wymienionych z nazwy eksporterów wynosi od 7,0 % do 15,7 %, przy stawce cła rezydualnego wynoszącej 15,7 % obowiązującej w odniesieniu do przywozu pochodzącego od innych eksporterów.
- (2) Jednocześnie, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004⁽³⁾, Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 18,3 % na przywóz tego samego produktu pochodzącego z Indii.

II. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (3) Według informacji przedłożonych przez rząd Indii po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego okoliczności dotyczące dwóch programów subsydiwnych (programu paszportowego uprawienia celnego oraz programu zwolnień z podatku dochodowego zgodnego z sekcją

80 HHC ustawy o podatku dochodowym) uległy zmianom, a zmiany te mają charakter trwały. Następnie podniesiono argument, iż poziom subsydiowania najprawdopodobniej się obniży, a tym samym środki, ustalone w części na podstawie tych programów należy poddać przeglądowi.

- (4) Komisja zbadała dowody dostarczone przez rząd Indii i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z przepisami art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydiwnego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym, poprzez ogłoszenie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ Komisja wszczęła z urzędu częściowy, okresowy przegląd obowiązujących środków.

- (5) Celem tego częściowego przeglądu okresowego jest ocena ewentualnej potrzeby utrzymania w mocy, zniesienia lub zmiany poziomu obowiązujących środków w odniesieniu do przedsiębiorstw, które korzystały z jednego lub z obu programów subsydiwnych, które uległy zmianie, a także w stosunku do tych przedsiębiorstw objętych innymi programami, w przypadku których dostępne są wystarczające dowody zgodnie z odpowiednimi obowiązującymi przepisami wymienionymi w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

III. Okres objęty dochodzeniem

- (6) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

IV. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła rząd Indii, obu producentów eksportujących z Indii wymienionych w zawiadomieniu na temat wszczęcia częściowego przeglądu okresowego, a także producentów wspólnotowych o wszczęciu dochodzenia w sprawie częściowego przeglądu okresowego. Strony objęte dochodzeniem miały możliwość przedstawienia swoich opinii w formie pisemnej i złożenia wniosku o przeprowadzenie przesłuchania. Przedłożone przez strony pisemne i ustne komentarze zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę w przypadkach, w których okazało się to właściwe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 230 z 2.10.2007, s. 9.

- (8) Komisja rozesłała kwestionariusze do obu współpracujących producentów eksportujących i do rządu Indii. Wpłynęły odpowiedzi zarówno od obu współpracujących producentów, jak i od rządu Indii.
- (9) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do określenia dumpingu. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących zainteresowanych stron:
- 1) Rząd Indii
 - Ministerstwo Handlu, New Delhi.
 - 2) Producenci eksportujący z Indii
 - Graphite India Limited (GIL), Kalkuta,
 - Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida.
- a) System zezwoleń zaliczkowych (dawniej: system pozwoleń zaliczkowych);
- b) Program paszportowy uprawnienia celnego;
- c) Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz;
- d) Program zwolnień z podatku dochodowego;
- e) Program zwolnień z podatków od energii elektrycznej stanu Madhja Pradeś.
- (13) Podstawą dla wyżej wymienionych programów od lit. a) do c) jest Ustawa o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są następnie w dokumentach „Polityka eksportowa i importowa”, wydawanych co pięć lat i regularnie uaktualnianych przez Ministerstwo Handlu. Do okresu objętego dochodzeniem (ODP) odnosi się jeden dokument z zakresu polityki eksportowej i importowej; obejmuje on okres od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. (dokument zwany dalej „polityką EXIM 2004–2009”). Dodatkowo w „Podręczniku procedur – od 1 września 2004 r. do 31 marca 2009 r., tom I”: („t. I podręcznika procedur 2004–2009”) rząd Indii ustalił również procedury polityki eksportowej i importowej w latach 2004–2009. Podręcznik procedur jest również regularnie aktualizowany.

V. Ujawnienie informacji i uwagi w sprawie procedury

- (10) Rząd Indii i pozostałe strony objęte postępowaniem zostały poinformowane o zasadniczych faktach i względach, w oparciu o które zamierzano wnioskować o zmianę stawek cła obowiązujących w odniesieniu do dwóch współpracujących producentów z Indii oraz o utrzymanie obowiązujących środków w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w toku obecnego częściowego przeglądu okresowego. Wszyscy oni mieli również stosowną ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie wzięte pod uwagę, jak podano niżej.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (11) Produktami objętymi niniejszym przeglądem, tożsamymi z produktami objętymi rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004, są elektrody grafitowe w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości pozornej wynoszącej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, objęte kodem CN ex 8545 11 00 oraz złączki stosowane do takich elektrod, objęte kodem CN ex 8545 90 90, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii.

C. SUBSYDIA

I. Wprowadzenie

- (12) W oparciu o informacje przedłożone przez rząd Indii i eksporterów współpracujących oraz na podstawie odpowiedzi na kwestionariusz Komisji dochodzeniem objęto następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:
- (14) Program zwolnień z podatku dochodowego wymieniony powyżej pod lit. d) opiera się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., zmienianej corocznie ustawą o finansach.
- (15) Natomiast program zwolnień z podatków od energii elektrycznej wymieniony powyżej pod lit. d) opiera się na ustawie o podatku za energię elektryczną w stanie Madhja Pradeś z 1949 r., część 3-B.
- (16) Zgodnie z przepisami art. 11 ust. 10 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja poprosiła rząd Indii o dodatkowe konsultacje, tak w odniesieniu do zmienionych, jak i niezmienionych programów, których celem było wyjaśnienie obecnego stanu domniemych programów oraz wypracowanie rozwiązania zadowalającego obie strony. W efekcie tych konsultacji, wobec braku wspólnie uzgodnionego rozwiązania w odniesieniu do przedmiotowych programów, Komisja objęła wszystkie te programy dochodzeniem w sprawie subsydiowania.

II. Poszczególne programy

1. Program zezwoleń zaliczkowych (*Advance Authorisation Order*, „AAS”)

a) Podstawa prawna

- (17) Szczegółowy opis programu znajduje się w ust. od 4.1.1–4.1.14 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziałach od 4.1–4.30 t. I podręcznika procedur 04-09. Program ten w czasie poprzedniego dochodzenia przeglądownego prowadzącego do nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004 obecnie obowiązującego ostatecznego cła wyrównawczego występował jeszcze pod nazwą: System pozwoleń zaliczkowych (*Advance Licence Scheme*, „ALS”).

b) Kwalifikowalność

- (18) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo poniżej. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Przetwórcy eksporterzy i handlowcy eksporterzy „powiązani” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do korzystania z AAS w odniesieniu do wywozu oraz do pomocy z AAS przyznawanej w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksporterzy realizujący dostawy do eksportera końcowego mają prawo do korzystania z AAS z tytułu dostaw pośrednich. Głównym wykonawcom, zaopatrującym kategorie „uznane za wywóz” wymienione w ustępie 8.2 polityki EXIM 04-09, takim jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”), przysługuje prawo do korzystania z pomocy AAS przewidzianej na kategorie „uznane za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim producentów eksporterów przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów zamówień wcześniejszego uwolnienia (*Advance Release Order*, „ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Zastosowanie w praktyce

- (19) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wystawiane na:
- (i) **Wywóz fizyczny:** jest to główny podprogram. Umożliwia bezcłowy przywóz materiałów będących składnikami do produkcji konkretnego docelowego wyrobu na eksport. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt eksportowy musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa, określa ono również obowiązek wywozu wraz z typem produktu przewidzianego na wywóz.
 - (ii) **Zapotrzebowania roczne:** takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem eksportowym, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami zbliżonymi). Posiadacz pozwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie dotychczasowych wielkości dokonywanego przez siebie wywozu – dokonywać bezcłowego przywozu każdego surowca używanego do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może zdecydować o wywozie dowolnego produktu powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła i wchodzącego w skład określonej grupy produktów.

(iii) **Dostawy pośrednie:** ten podprogram obejmuje przypadki, gdzie dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt eksportowy, dzieląc między siebie proces wytwórczy. Producent eksporter wytwarza produkt pośredni. Może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie AAS przewidziane na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i zobowiązany jest dokonać wywozu gotowego produktu.

(iv) **Kategoria „uznane za wywóz”:** ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów niezbędnych do produkcji towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych jako wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w ust. 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki EXIM na lata 2004–2009. Zdaniem rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”).

(v) **ARO:** posiadacz AAS zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe nabierają mocy ARO i są przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z zapisem ust. 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego). Mechanizm ARO refunduje podatki i cła dostawcy zamiast refundować je końcowemu eksporterowi w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu.

(vi) **Krajowa akredytywa otwarta (przez nabywcę na rzecz sprzedawcy, tj. obopólna):** podprogram ten obejmuje również dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadaczy zezwoleń zaliczkowych. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie przez bank unieważnione jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towarów pochodzących ze źródeł lokalnych zamiast z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z zapisem w ust. 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz oraz zwrot ostatecznego podatku akcyzowego).

- (20) Jak ustalono, jeden z współpracujących eksporterów uzyskał w trakcie ODP ulgi z tytułu pierwszego podprogramu, to jest AAS z tytułu wywozu fizycznego. Dlatego też nie zachodzi potrzeba analizy pozostałych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.
- (21) Po nałożeniu rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004 obecnie obowiązującego ostatecznego cła wyrównawczego rząd Indii zmodyfikował system kontroli mający zastosowanie do AAS. Konkretnie, w celu umożliwienia przeprowadzonej przez władze Indii kontroli, posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej konsumpcji i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26 i 4.30 i załącznik 23 t. I podręcznika procedur 2004–2009), czyli rejestru rzeczywistej konsumpcji. Rejestr ten musi zostać skontrolowany przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem. Wyżej wspomniane przepisy mają jednak zastosowanie jedynie do zezwoleń zaliczkowych wydanych w dniu 13 maja 2005 r. lub później. W odniesieniu do wszystkich zezwoleń lub pozwoleń zaliczkowych wydanych przed tą datą wymaga się, aby ich posiadacze stosowali się do mających uprzednio zastosowanie przepisów dotyczących kontroli, tj. aby prowadzili zgodną z prawdą i odpowiednią dokumentację dotyczącą zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych pozwoleniem, w formacie wskazanym w załączniku 18 (rozdział 4.30 i załącznik 18 do t. I podręcznika procedur 02-07).
- (22) W odniesieniu do podprogramów, z których korzystał jedyny współpracujący producent eksportujący, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustalana jest przez rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, włączając produkt rozpatrywany, i są publikowane w t. II podręcznika procedur 04-09.
- (23) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczanego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania pozwolenia (24 miesiące z dopuszczalnością dwóch przedłużeń po sześć miesięcy).
- (24) Jak wykazało dochodzenie przeglądowe, pozwolenia zaliczkowe stosowane w przywozie surowców w ODP zostały wystawione przed dniem 13 maja 2005 r.
- Dlatego też opisane wyżej w motywie 21 nowe wymagania w dziedzinie kontroli, określone przez władze indyjskie w t. I podręcznika procedur 04-09, nie zostały jak na razie wypróbowane w praktyce. Co więcej, przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać, że rzeczywista konsumpcja i stan zapasów były dokumentowane w formacie wymaganym zgodnie z rozdziałem 4.30 i załącznikiem 18 t. I podręcznika procedur 02-07, jak to miało miejsce w przypadku pozwoleń zaliczkowych wystawionych przed dniem 13 maja 2005 r. Zważywszy na taki stan rzeczy, należy stwierdzić, że eksporter objęty dochodzeniem nie zdołał wykazać spełnienia obowiązujących podówczas przepisów polityki EXIM.
- d) Uwagi do ujawnionych informacji
- (25) Współpracujący eksporter, który korzystał z AAS podczas ODP, stwierdził, że dobrowolnie przedłożył wykorzystane zezwolenia zaliczkowe, mimo iż zostały one wydane przed dniem 13 maja 2005 r., w celu kontroli przez biegłego rewidenta zgodnie z wymogami t. I podręcznika procedur 2004–2009 oraz że stanowi to dowód na istnienie prawidłowego systemu kontroli zgodnie z nowymi przepisami wskazanymi w podręczniku procedur.
- (26) Zaświadczenie na formularzu wskazanym w dodatku 23 podręcznika procedur, podpisane przez biegłego rewidenta i opatrzone datą 1 lutego 2008 r., zostało faktycznie przekazane służbom Komisji podczas wizyty kontrolnej na terenie przedsiębiorstwa. Jednakże zważywszy, że zezwolenia zaliczkowe obejmowały okres od 2004 r. i nowy podręcznik procedur nie miał do nich zastosowania, należy stwierdzić, że było to dobrowolne działanie przedsiębiorstwa, które nie dowodzi wdrożenia skutecznego systemu kontroli przez rząd Indii. Ponadto wykazano, że nadmierne umorzenie należności celnej, obliczone przez biegłego rewidenta, zostało w rzeczywistości zwrócone rządowi.
- e) Wniosek
- (27) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsydlum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czyli finansowy wkład rządu Indii, który wypłacił świadczenie na rzecz eksporterów objętych dochodzeniem.
- (28) Dodatkowo AAS w kategorii wywóz fizyczny są niewątpliwie prawnie uzależnione od wyników wywozu i w związku z tym mają charakter szczególny i stanowią podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.
- (29) Podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł ani za system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady systemu zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji ceł zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie własnego systemu ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia

produktu wywożonego (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów substytucji cel zwrotnych – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny rzeczywistego zużycia, gdyż nie dają one rządowi Indii możliwości odpowiednio dokładnej weryfikacji ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonych na wywóz. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził w ODP skutecznej kontroli w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr rzeczywistej konsumpcji. Co więcej, rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na faktycznie zaangażowanych do produkcji środkach, mimo że czynność ta powinna być normalnie wymagana w przypadku braku skutecznie wdrożonego systemu weryfikacji (załącznik II część II pkt 5 oraz załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego).

- (30) Uwzględniając powyższe, wymieniony podprogram stanowi podstawę dla środków wyrównawczych.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (31) Przy braku dozwolonych systemów zwrotu cła lub systemów substytucji cel zwrotnych świadczenie wyrównawcze jest umorzeniem całkowitych należności celnych przywozowych, zwyczajowo należnych w przywozie produktów. W związku z powyższym trzeba zauważyć, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. W niniejszym przypadku warunki te nie były jednak spełnione. Zatem, w przypadku stwierdzenia braku odpowiedniego systemu monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu cel i substytucji cel zwrotnych, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony) w miejsce jakiegokolwiek w domniemaniu nadmiernego umorzenia. Jak podano w załączniku II część II oraz załączniku III część II do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie obciąża organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.
- (32) Kwotę subsydiów dla eksportera, który korzystał z AAS, obliczono na podstawie niepobranych cel przywozowych (cła podstawowe i szczególne cła dodatkowe) na materiały przywożone w ramach podprogramu stosowanego dla produktu rozpatrywanego w ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych wniosków poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, zostały

odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu pochodzącego z wywozu produktu objętego postępowaniem podczas ODP, ponieważ subsydium zależy od wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych ani transportowanych.

- (33) Stopa subsydiowania współpracującego producenta podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,3 %.

2. Program „paszportowy” uprawnień celnego („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (34) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w ustępie 4.3 strategii EXIM 04-09 oraz w rozdziale 4 podręcznika procedur I 04-09.

b) Kwalifikowalność

- (35) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się dowolny wytwórca eksporter lub handlowiec eksporter.

c) Stosowanie DEPBS w praktyce

- (36) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPBS kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, włącznie z produktem objętym dochodzeniem. Są one ustalane na podstawie SION z uwzględnieniem zakładanej zawartości komponentów przywożonych z zagranicy w produkcie wytwarzanym na wywóz oraz częstotliwości występowania cła na takie materiały przywozowe, bez względu na to, czy cła przywozowe z tytułu domniemanego przywozu zostały rzeczywiście uiszczone czy nie.
- (37) Aby kwalifikować się do korzyści wynikających z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W chwili dokonywania transakcji wywozu eksporter musi przedłożyć władzom indyjskim zgłoszenie wskazujące, że wywóz produktu odbywa się na podstawie programu DEPBS. Aby produkty mogły być wywiezione, indyjskie władze celne wystawiają podczas trwania procedury wysyłkowej eksportowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu DEPBS, jaki ma zostać przyznany dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna kwotę korzyści, jaką otrzyma. Gdy władze celne wystawią wywozowy list przewozowy, rząd Indii nie ma wyboru w zakresie przyznania kwoty w ramach DEPBS. Stawką DEPBS stosowaną do obliczenia kwoty korzyści jest stawka obowiązująca w chwili sporządzenia zgłoszenia wywozowego.

- (38) Kredyty DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 12 miesięcy od daty przyznania. Kredyty te mogą być wykorzystane na uiszczenie opłat celnych z tytułu kolejnych transakcji wywozowych dowolnych produktów podlegających prawu wywozu bez ograniczeń, z wyjątkiem dóbr kapitałowych. Tego rodzaju przywożone produkty z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów.
- (39) Wniosek o przyznanie środków z DEPBS wypełniany jest w formie elektronicznej i może on obejmować nieograniczoną ilość transakcji wywozowych. W praktyce nie istnieją żadne ścisłe terminy ograniczające składanie wniosków o przyznanie kredytów z programu DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych dokonanych po upływie terminów składania wniosków, o których mowa w rozdziale 4.47 t. 1 podręcznika procedur 04-09. Co więcej, jak wyraźnie zaznaczono w rozdziale 9.3 t. 1 podręcznika procedur 04-09, wnioski otrzymane po upływie terminu ich składania mogą jeszcze zostać rozpatrzone, przy nałożeniu opłaty karnej (wynoszącej 10 % uprawnienia).
- d) Uwagi do ujawnionych informacji
- (40) Jeden współpracujący producent twierdził, że kredyty DEPBS uzyskane przez przedsiębiorstwo zostały wykorzystane na przywóz materiałów stosowanych w produkcji produktu objętego postępowaniem, mimo iż mogły zostać zasadniczo wykorzystane do innych celów, jak stwierdzono powyżej. Wymieniony eksporter utrzymywał, że w związku z powyższym faktycznie wykorzystanie DEPBS było zgodne ze zwykłym systemem zwrotu ceł, a zatem jedynie ewentualne nadmierne umorzenie powinno podlegać środkom wyrównawczym. Jednak, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) rozporządzenia podstawowego, wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Wskazane warunki, jak opisano w motywie 43, nie zostały spełnione w niniejszym przypadku. Dlatego też zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia.
- e) Wnioski dotyczące DEPBS
- (41) DEPBS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Środki DEPBS stanowią wkład finansowy rządu Indii, gdyż zostaną w końcu wykorzystane jako wyrównanie przywozowych opłat celnych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, który w innym przypadku byłby należny. Ponadto środki otrzymywane w ramach DEPBS zapewniają korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (42) Środki przysługujące w ramach DEPBS są uwarunkowane na mocy prawa wynikami wywozu, i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (43) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł ani substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz w załączniku III (definicja i zasady substytucji ceł zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywistie wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura odpowiednia dla potwierdzenia, które środki są wykorzystywane do produkcji produktu na wywóz lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywozowych w znaczeniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.
- f) Obliczenie kwoty subsydium
- (44) Zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w trakcie okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W tym względzie uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, stanowiącej wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Z chwilą gdy władze celne wystawią list przewozowy, określający między innymi wysokość środków przyznanych w ramach DEPBS w odniesieniu do tej konkretnej transakcji, rząd nie może już zdecydować o przyznaniu lub odmowie subsydium ani też o jego wysokości. Co więcej, współpracujący producenci eksportujący księgowali świadczenia z tytułu DEPBS w ujęciu memoriałowym jako dochód uzyskany w momencie zawarcia transakcji wywozowej.
- (45) W przypadkach uzasadnionych roszczeń, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, poniesione opłaty niezbędne do uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty otrzymanych środków dla uzyskania wielkości subsydium figurującej w liczniku. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona w zależności od całkowitej wysokości obrotu dokonanego wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

- (46) Stopa subsydiowania współpracującego producenta podczas ODP ustalona w odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących wynosi, odpowiednio, 6,2 % i 5,7 %.
3. Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz („EPCGS”)
- a) Podstawa prawna
- (47) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 5 podręcznika procedur I 04-09.
- b) Kwalifikowalność
- (48) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksporterzy, handlowcy eksporterzy powiązani z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.
- c) Zastosowanie w praktyce
- (49) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr inwestycyjnych (nowych oraz – od dnia kwietnia 2003 r. – używanych dóbr inwestycyjnych mających do 10 lat) po obniżonej stawce cła. W tym celu po otrzymaniu wniosku i zainkasowaniu opłaty rząd Indii wystawia licencję EPCGS. Do dnia 31 marca 2000 r. stosowano efektywną stawkę celną w wysokości 11 % (w tym 10 % dopłata), a w przypadku przywozu o znacznej wartości obowiązywała zerowa stawka cła. Od kwietnia 2000 r. począwszy, program ten przewiduje dla przywozu dóbr obniżoną stawkę celną wynoszącą 5 % w odniesieniu do wszystkich dóbr przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić zobowiązanie wywozowe, przywożone dobra inwestycyjne winny zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie.
- (50) Posiadacze licencji EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra inwestycyjne lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr inwestycyjnych może spożytkować korzyści na bezcłowy przywóz składników potrzebnych do produkcji tych dóbr inwestycyjnych. Lokalny producent może również wystąpić o wypłatę premii eksportowej w związku z dostarczeniem przeznaczonych na wywóz dóbr kapitałowych posiadaczowi licencji EPCGS.
- d) Wnioski w sprawie programu EPCGS
- (51) EPCGS pozwala na udzielanie subsydiów w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie stawki cła stanowi finansowy wkład rządu Indii, jako że ulga ta zmniejsza przychody rządu Indii z tytułu cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła oznacza korzyść dla eksportera, ponieważ środki zaoszczędzone na cła przywozowym poprawiają jego płynność finansową.
- (52) Ponadto EPCGS jest prawnie uwarunkowane wynikami wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać nie zobowiązując się do wywozu. Program ten jest zatem uznany za subsydium szczególnie, stanowiące podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (53) W rezultacie program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I pkt i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.
- e) Obliczenie kwoty subsydium
- (54) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie sumy niezapłaconego cła od przywożonych dóbr kapitałowych rozłożonej na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich dóbr inwestycyjnych. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, która odnosi się do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, została dostosowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w czasie. Uznano, że komercyjna długoterminowa stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla wyżej wymienionego celu. W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały od tej sumy odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, aby w liczniku otrzymać kwotę subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona na całkowity obrót wywozu dokonanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych.
- (55) Stopa subsydiowania współpracującego producenta podczas ODP ustalona w odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących wynosi, odpowiednio, 0,7 % i 0,3 %.
- f) Uwagi do ujawnionych informacji
- (56) Jeden współpracujący eksporter wskazał błąd w metodyce wstępnie stosowanej w celu obliczenia korzyści EPCG, zwłaszcza w odniesieniu do kwoty naliczonych odsetek. Błąd ten, który dotyczył obu współpracujących eksporterów, został skorygowany.
4. System zwolnień od podatku dochodowego („ITES”)
- Sekcja 80HHC Ustawy o podatku dochodowym z 1961 r. („UPD”)
- (57) W ramach tego programu eksporterzy mogli korzystać z częściowego zwolnienia z podatku dochodowego od zysków pochodzących ze sprzedaży eksportowej. Podstawa prawna dla tego zwolnienia ustalona została w sekcji 80HHC UPD.

- (58) Ten przepis UPD uchylono, począwszy od roku podatkowego 2005/2006 (tj. od roku budżetowego trwającego od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.), a tym samym przepisy sekcji 80HHC UPD nie obejmują żadnych korzyści uzyskanych po 31 marca 2004 r. Współpracujący producenci eksportujący nie mogli otrzymać żadnych korzyści w ramach tego programu w ciągu ODP. W konsekwencji, od czasu wycofania tego programu nie będą w odniesieniu do niego ustalane środki wyrównawcze zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- Sekcja 80 I A UPD
- a) Podstawa prawna
- (59) Program ten opiera się na przepisach sekcji 80 I A UPD. Przepis ten wprowadzono do UPD na mocy ustawy o finansach z 2001 r.
- b) Kwalifikowalność
- (60) Sekcja 80 I A UPD dotyczy przedsiębiorstw zaangażowanych w tworzenie obiektów infrastruktury, w tym służących tworzeniu i dystrybucji energii elektrycznej, na całym terytorium Indii.
- c) Zastosowanie w praktyce
- (61) Według sekcji 80 I A UPD kwota równa zyskom, płynącym z wytwarzania energii elektrycznej, zwolniona jest z podatku dochodowego przez dziesięć kolejnych lat w ciągu pierwszych piętnastu lat działalności zakładu wytwarzającego energię. Musi to być nowy zakład, a jego działalność musi zostać rozpoczęta najwcześniej z dniem 1 kwietnia 2003 r., nie później niż dnia 31 marca 2010 r.
- (62) Wyliczenie kwoty ulgi w podatku dochodowym stanowi część rocznego zeznania podatkowego przedsiębiorstwa i podlega kontroli razem z pozostałymi danymi zawartymi w deklaracjach zysków i strat oraz pozostałych sprawozdaniach finansowych. Podlega ono regulom określonym w UPD, a mianowicie: wycena wytworzonej energii elektrycznej do celów księgowych musi odzwierciedlać jej wartość rynkową. Rolą organów skarbowych odpowiedzialnych za podatek dochodowy jest weryfikacja kalkulacji odliczenia od podatku dochodowego pod kątem zgodności z przepisami UPD oraz zbadanego przez audytora sprawozdania finansowego. Jak wykazało dochodzenie, istnieją dowody na praktyczne przeprowadzenie weryfikacji tej kalkulacji przez odpowiednie władze oraz na dokonane przez nie w uzasadnionych wypadkach korekt.
- (63) Dochodzenie wykazało również, że obaj producenci eksportujący objęci dochodzeniem utworzyli zakłady energetyczne używane na własne potrzeby, w ramach posiadanych przez nie fabryk grafitu. Wystąpili w związku z tym o stosowne odliczenie od podatku dochodowego zgodnie z przepisami UPD.
- d) Wnioski w sprawie ITES na mocy sekcji 80 I A UPD
- (64) Zwolnienie z podatku dochodowego stanowi subsydlum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czyli finansowy wkład rządu Indii, który wypłacił świadczenie na rzecz eksporterów objętych dochodzeniem.
- (65) Dochodzenie wykazało jednak, że dostęp do ITES na mocy sekcji 80 I A UPD nie był ograniczony do określonych przedsiębiorstw w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Program ten udostępnia się wszystkim przedsiębiorstwom w oparciu o określone obiektywne kryteria. Nie potwierdzono również żadnymi innymi dowodami domniemania, że program ten ma charakter szczególny.
- (66) Co więcej, dotyczy on produktu (energia elektryczna) innego niż produkt objęty postępowaniem, a zatem korzyści płynące z programu uzasadnione są działalnością inną niż produkcja i sprzedaż produktu objętego postępowaniem. Wobec powyższych okoliczności stwierdzono, że korzyści odnoszone przez zainteresowanych producentów eksportujących w związku z tym programem nie powinny podlegać środkom wyrównawczym.
5. Program zwolnień z podatków od energii elektrycznej (*Electricity Duty Exemption*, „EDE”)
- (67) W ramach swojej polityki wspomagania przemysłu z roku 2004 stan Madhja Pradeś udziela zwolnienia z podatków od energii elektrycznej przedsiębiorstwom przemysłowym, które inwestują w wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby.
- a) Podstawa prawna
- (68) Opis programu zwolnień z podatków od energii elektrycznej rządu stanu Madhja Pradeś znajduje się w ustawie o podatku za energię elektryczną z 1949 r., część 3-B.
- b) Kwalifikowalność
- (69) Program skierowany jest do wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych z siedzibą na terytorium stanu Madhja Pradeś, inwestujących w nowe elektrownie używane na własne potrzeby.
- c) Zastosowanie w praktyce
- (70) Zgodnie z obwieszczeniem rządu stanu Madhja Pradeś z 29 września 2004 r. przedsiębiorstwa lub osoby fizyczne inwestujące w nowe elektrownie dla potrzeb własnych o całkowitej mocy przekraczającej 10 kW mogą się ubiegać o poświadczenie zwolnienia z podatków od energii elektrycznej wystawiane przez odpowiedni urząd energetyczny stanu Madhja Pradeś. Zwolnienie przysługuje jedynie w przypadku energii elektrycznej wytwarzanej na własne potrzeby, i to wyłącznie w przypadkach, gdy nowa elektrownia dla potrzeb własnych nie zastępuje elektrowni używanej uprzednio. Zwolnienie takie przyznaje się na pięć lat.
- (71) Obwieszczeniem rządu stanu Madhja Pradeś z dnia 5 kwietnia 2005 r. nowe elektrownie zakładane przez współpracujących w niniejszym postępowaniu producentów eksportujących zostały zwolnione na okres dziesięciu lat z podatków od energii elektrycznej.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

(72) Współpracujący eksporter, któremu przyznano zwolnienie z opłat celnych za energię elektryczną, twierdził, że program EDE nie ma szczególnego charakteru i jest stosowany bez dyskryminacji do wszystkich kwalifikujących się przedsiębiorstw. Według tego eksportera początkowa polityka przyznawania zwolnień na pięć lat została zmieniona przez rząd Madhja Pradeś w celu przyznawania zwolnień na dziesięć lat. Jednakże w swoich odpowiedziach na kwestionariusz ani współpracujący eksporter, ani rząd Indii nie przedstawili żadnego opublikowanego zawiadomienia na temat takiej zmiany polityki.

e) Wnioski w sprawie programu EDE

(73) Powyższy program stanowi subsydlum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Stanowi on finansowy wkład rządu stanu Madhja Pradeś, ponieważ ten środek zachęcający obniża uzyskiwane wpływy do budżetu stanu, które w przeciwnym razie byłyby należne. Dodatkowo przyznaje on korzyść przedsiębiorstwu przyjmującemu.

(74) Pomimo pięcioletniego okresu zwolnienia ustalonego w dokumencie nt. polityki wspomagania przemysłu z roku 2004 oraz w obwieszczeniu rządu stanu Madhja Pradeś z 29 września 2004 r., przedmiotowy producent eksportujący uzyskał zwolnienie na okres dziesięciu lat. Z tego względu zachęty tej najprawdopodobniej nie udzielono zgodnie z wyraźnie określonymi prawem (ustawą, rozporządzeniem lub innym dokumentem o mocy urzędowej), kryteriami i warunkami.

f) Obliczenie kwoty subsydlum

(75) Korzyść na rzecz producenta eksportującego została obliczona na podstawie wielkości należności celnej za energię elektryczną, która byłaby normalnie należna w okresie dochodzenia, ale która pozostawała niezapłacona w ramach omawianego programu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydlum (licznik), została następnie podzielona przez całkowitą sprzedaż w okresie dochodzenia (mianownik), ponieważ dotyczyła całości sprzedaży, krajowej i zagranicznej, a nie została przyznana w odniesieniu do ilości wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych.

(76) Margines subsydlum w wysokości 0,7 % został ustalony dla jednej spółki, która otrzymała świadczenia w ramach EDE.

III. Kwota subsydlum stanowiących podstawę środków wyrównawczych

(77) Kwota subsydlum będących podstawą środków wyrównawczych, określona *ad valorem* w rozporządzeniu (WE) nr 1628/2004, w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących współpracujących w toku obecnego częściowego przeglądu okresowego, wynosi, odpowiednio, 15,7 % i 7 %.

(78) Kwoty subsydlum będących podstawą środków wyrównawczych, ustalone *ad valorem* w ramach obecnego częściowego przeglądu okresowego, są następujące:

Przedsiębiorstwo	ALS	DEPB	EPCG	EDE	Razem
Graphite India Ltd.	zero	6,2 %	0,1 %	zero	6,3 %
HEG Ltd.	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV. Środki wyrównawcze

(79) Zgodnie z przepisami art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydlum oraz wymienionymi w pkt 3 zawiadomienia o wszczęciu postępowania przesłankami, na jakich opierał się niniejszy częściowy przegląd okresowy, ustalono, że poziom subsydlum w odniesieniu do współpracujących producentów uległ zmianie, a zatem stawkę cła wyrównawczego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004 należy poddać odpowiednim zmianom.

(80) Cło wyrównawcze objęte przeglądem było wynikiem toczonych równolegle dochodzeń antysubsydlum i antydumpingowego („dochodzenia pierwotne”). Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004 zostały dostosowane z uwzględnieniem faktu, iż kwoty subsydlum i marginesy dumpingu zostały obliczone na podstawie tych samych okoliczności.

(81) Objęte dochodzeniem programy subsydlum uznane za stanowiące podstawę środków wyrównawczych w ramach obecnego dochodzenia przeglądowego – z wyjątkiem programu EDE – stanowiły subsydlum wywozowe w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(1) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

- (82) Dlatego też należy dostosować cło antydumpingowe przy uwzględnieniu nowych poziomów subsydiowania, jakie ustalono w ramach obecnego przeglądu w odniesieniu do subsydiów wywozowych. Ponadto, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, kwota cła wyrównawczego nie może przekraczać marginesu usuwającego szkodę ustalonego w dochodzeniu pierwotnym. Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym, zważywszy na wysoki (100 %) poziom współpracy, margines subsydium rezydualnego ustalono na poziomie właściwym dla przedsiębiorstwa o najwyższym marginesie indywidualnym.
- (83) Stawki ceł wyrównawczych i antydumpingowych powinny zatem zostać dostosowane w sposób następujący:

Przedsiębiorstwo	Margines subsydium	Margines dumpingu	Margines usuwający szkodę	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe
Graphite India Ltd.	6,3 %	31,1 %	15,7 %	6,3 %	9,4 %
HEG Ltd.	7,2 %	24,4 %	7,0 %	7,0 %	0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,2 %	31,1 %	15,7 %	7,2 %	8,5 %

- (84) Jeden współpracujący eksporter stwierdził, że zważywszy na ograniczenie zakresu niniejszego częściowego przeglądu okresowego do poziomu subsydiowania, cła antydumpingowe nie powinny zostać zmienione.

- (85) W tym względzie należy przypomnieć, że zawiadomienie o wszczęciu niniejszego przeglądu wskazywało, iż „w odniesieniu do przedsiębiorstw, które podlegają zarówno środkom antydumpingowym, jak i środkom wyrównawczym, środki antydumpingowe mogą zostać odpowiednio dostosowane, jeżeli środki wyrównawcze ulegną zmianie”. Zmiana ceł antydumpingowych nie wynika z żadnych nowych ustaleń dotyczących poziomu dumpingu, lecz stanowi automatyczną konsekwencję tego, iż pierwotne marginesy dumpingu zostały dostosowane w celu odzwierciedlenia ustalonego poziomu subsydiów wywozowych, który poddano obecnie przeglądowi.

- (86) Stawki ceł wyrównawczych dla poszczególnych przedsiębiorstw wymienione w niniejszym rozporządzeniu odzwierciedlają sytuację stwierdzoną w trakcie dochodzenia w sprawie częściowego przeglądu okresowego. Tym samym obowiązują one wyłącznie w odniesieniu do przywozu produktu objętego dochodzeniem wytworzonego przez te przedsiębiorstwa. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek, a do ich produktów stosowane są stawki mające zastosowanie dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (87) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utwo-

zeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾, wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności: dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. Jeżeli zajdzie taka potrzeba, Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, zostaje niniejszym upoważniona do dokonania odpowiednich zmian niniejszego rozporządzenia, aktualizujących wykaz przedsiębiorstw objętych indywidualnymi stawkami celnymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1628/2004 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego stosowanego w odniesieniu do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne	Dodatkowy kod TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	6,3 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector — 1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	7,0 %	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,2 %	A999”

⁽¹⁾ European Commission, Directorate General for Trade, Directorate H, N-105 4/92, 1049 Brussels, Belgium.

Artykuł 2

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1629/2004 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego stosowana do cen netto na granicy Wspólnoty, przed ocenieniem, dla produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne	Dodatkowy kod TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector – 1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	8,5 %	A999”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
M. BARNIER
Przewodniczący